

демя печати: „И видѣхъ въ десницѣ сѣдѣщаго на престолѣ книгѣ писанѣ внѣтрѣдѣ и внѣдѣ запечатанѣ седмю печатми.“(1) Книга въ Божиата десница споредъ таинственнаго раздѣла на Дѣха, е отъ вѣка Богописанна-та книга на скривототайственната присносѣща премѣдрость, книга написана отъ вѣтрѣ, сирѣчь която сдѣржава тайства съществителны, които отъ вѣтрѣ надлѣжатъ на самага Бога; и написана отъ възъ, сирѣчь, която объема дрѣгы тайства смотрителны, които отъ възъ надлѣжатъ на твореніето. Запечатана съ седемъ печати, сирѣчь съксемъ нераздѣмительна, и непостижна.

Първа печать; запечатлѣва, и крѣе несъзданното същество, и безначалното Божіе естество, крайнето същество, само-то отъ себе си същество, и изворъ на съществата. Втора печать; крѣе триты ипостаси (лица) на єдното това същество, и естество, Троицата на единицата, Отца, и Сына, и Дѣха святаго, єдного Бога. Третя; присносѣщното происхождение на тѣхъ Божественны лица: то есть, рождение-то на сына, и исхождение-то на Дѣха. Четвърта; произведение-то отъ ницото въ бытіе на всѣхъ вещественны, и невестественны твари. Пета; възчеловѣчение-то во време на Божіето Слово. Шеста; на същый Богочеловѣка Слова страститы, смърть-та, и възкресение-то мѣ. Седма; вѣдѣщиятъ животъ, блаженството Райско, заплатата на добрыты дѣланія, и мъката адска, въздѣланіето на злыты.

Сичкыты тѣхъ съ были тайства преди възплотителното Смотрѣніе, запечатаны, сичкыты скривы вѣтрѣ въ мрака на Божіето мълчаніе, и за тѣхъ съ странны, и нераздѣмительны не само на человекыты, отъ които єдна часть съ были помрачени въ прелестъ-та на идолосѣженіе-то, какъ-то язычници, и єдна часть потънѣли въ сѣнка-та на Закона, какъ-то Евреити, нъ и на самыты невестественны дѣхове; отъ това говори Іоаннъ: „че никой не можалъ ни на невето, ни на земата, ни подъ земата да отвори книгата, ни да ѿ гледа.“(2) Да ѿ разгърне, и да развали печатити ѿ могълъ е само Лѣвѣтъ, дѣто е отъ племето Іудово, коренѣтъ Давидовъ, сирѣчь єдинороднѣтъ Сынъ, и Слово, който, когато станѣ плѣтъ, и съ всели междѣ насъ, откри скривыты, истѣкѣва тайственныты. Развѣрза първата печать, и человекыты абіе познахъ єдного само Бога: развѣрза втората, и познахъ

[1] Апокал. гл. 5, ст. 1. [2] Тамже ст. 3.